

358. **Zijn ogen branden in zijn hoofd.**
Hij heeft een vurige blik.
359. **Zijn ogen de kost geven.**
Goed toezien, zeer aandachtig kijken, rondkijken.
360. **Zijn ogen gaan open.**
Hij begint de ware toestand in te zien.
361. **Zijn ogen in zijn zak steken.**
Zijn ogen niet gebruiken, niet opletten.
362. **Zijn ogen zijn groter dan zijn buik.**
Hij neemt meer eten dan hij op kan.
Zie ook hierboven, nr. 329.
363. **Iets bewaren (of : liefhebben) als de appel zijner ogen.**
Iets bewaren (liefhebben) als het dierbaarste wat men heeft.
364. **Iemand een doorn in het oog zijn.**
Iemand voortdurend ergernis veroorzaken.
365. **De galg ziet hem uit de ogen.**
Hij is een schelm; hij heeft een zeer ongunstig voorkomen.
366. **Een galg in het oog hebben (of : krijgen).**
Kwaad vermoeden hebben, achterdocht opvatten.
367. **Hij zou iemand het licht uit de ogen zien.**
Wordt gezegd van iemand die strak kijkt.
368. **Iemand het licht in de ogen niet gunnen.**
Iemand zelfs het geringste misgunnen.
369. **De ondeugd kijkt (of : ziet) hem de ogen uit.**
De ondeugd is in zijn ogen te lezen.
370. **Dat profijt steek ik wel in mijn oog.**
Dat voordeel is zeer gering.
371. **Iemand een rad voor de ogen draaien.**
Iemand zo beetnemen, dat hij de zaken anders ziet dan ze in werkelijkheid zijn.
372. **De schellen vallen hem van de ogen.**
Hij ziet nu duidelijk in, dat hij vroeger een geheel verkeerd begrip van de zaak had; zijn verblinding houdt op.
373. **Iemand de schellen van de ogen lichten.**
Iemand omtrent een zaak behoorlijk inlichten en ze hem uit het ware oogpunt doen beschouwen.
374. **De splinter in eens anders oog zien en niet de balk in zijn eigen.**
De kleinste gebreken in een ander opmerken en voor zijn eigene veel grotere blind zijn.
375. **Iemand stof in de ogen smijten.**
Iemand om de tuin leiden, hem foppen.
376. **Een vlieg in zijn oog hebben.**
(Z. N.) Enigszins dronken zijn.
377. **Dat past als een vuist op een oog.**
Dat past helemaal niet, dat past als een tang op een varken.
378. **Iemand dienen als een vuist op (in) zijn oog.**
Iemand zeer onaangenaam zijn, hem zeer ongelegen komen.
379. **Hij heeft de wind vlak in 't oog.**
Het loopt hem tegen.
380. **Iemand zand in de ogen strooien.**
Iemand door een schone schijn verblinden; iemand om de tuin leiden, hem foppen.
Zie ook hierboven, nr. 375.
381. **Een oogje in het zeil houden.**
Op alles acht hebben, iets goed nagaan.

382. **Iemand in de kijker hebben.**
Weten wat men aan hem heeft, wat hij waard is.
383. **Iemand van de staar lichten.**
Iemand iets doen inzien.

OREN.

384. **Aan dat oor is hij doof.**
Van die zaak wil hij niet horen.
385. **Aan iemands oor hangen.**
Altijd in iemands tegenwoordigheid zijn.
386. **Achter zijn oor krauwen.**
Zeer in verlegenheid zijn.
387. **Dat is op één oor na gevild.**
Dat is bijna klaar.
388. **Dat kittelt zijn oren.**
Dat is hem aangenaam te horen (te vernemen).
389. **De oren jeuken hem.**
Hij verlangt vurig iets nieuws te vernemen.
390. **De oren laten hangen.**
De moed verliezen, het opgeven.
391. **Een oor op wacht zetten.**
Bij voortduring scherp toeluisteren.
392. **Een open oor hebben voor iets.**
Er niet ongevoelig voor zijn.
393. **Geen oren hebben naar iets.**
Geen zin in iets hebben.
394. **Hij heeft het achter de oren.**
Hij is niet zo onnozel als hij schijnt; ook : hij is een veinzaard, hij is vals, heeft ze achter de mouw.
395. **Hij is in het oor gebeten.**
(Z. N.) Hij is dronken.
396. **Hij is nog niet droog achter de oren.**
Hij is nog zeer jong en onervaren, hij komt pas kijken.
397. **Hij kan (mag) de oren schudden, dat zij klappen.**
Hij kan (mag) zich overal vertonen, heeft voor geen opspraak te vrezen; er valt niets op hem te zeggen.
398. **Hij laat zich bij zijn oor trekken.**
(Z. N.) Hij moet vaak aangesproken worden voor hij betaalt.
399. **Hij melkt de oren van die hem horen.**
Hij vleit zijn toehoorders.
400. **Hij zal zich achter de oren krabben.**
Hij zal er berouw van hebben, het zal hem duur te staan komen.
401. **Iemand aan zijn goed oor pakken.**
d. i. aan dat oor, waar hij bij uitstek goed hoort; dus : iemand aan boord komen met die argumenten waarvoor hij bij uitstek gevoelig is.
402. **Iemand alles aan 't oor hangen.**
Iemand alles meedelen.
403. **Iemand bij de oren leiden (of : omvoeren).**
Iemand geheel in zijn macht hebben.
404. **Iemand de oren met katoen vullen.**
Iemand wat wijs maken, hem voor de gek houden.

Spreekwijzen

DE MENS

J. CAUBERGHE

nederlandse taalschat

NEDERLANDSE TAALSCHAT

SPREEKWOORDEN
SPREEKWIJZEN
SYNONIEMEN
CITATEN

BREPOLS

BREPOLS